

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **W. E.. S.**, dátum narodenia X., bytom S., právne zastúpený **Mgr. T. K., advokátom**, so sídlom Advokátskej kancelárie P. X., B., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: SLV-OLVS-36/2010 z 22. októbra 2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 5/2011-32 z 8. júna 2011, jednohlasne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 5/2011-32 z 8. júna 2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zamietol s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho

súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania v záhlaví uvedeného rozhodnutia, ktorým žalovaný podľa § 7, § 8 ods. 1 a § 8a ods. 1 zákona č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 40/1993 Z. z.“ alebo „zákon o štátnom občianstve“), § 59 ods. 2 a § 61 ods. 2 a 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „správny poriadok“) na základe návrhu osobitnej komisie zamietol rozklad žalobcu proti rozhodnutiu ministra vnútra Slovenskej republiky, č. SVS-233002-2009/00058 zo 14. júna 2010 (ďalej aj ako „prvostupňové správne rozhodnutie“), ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky a zároveň prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, odvolávajúc sa na ustanovenia § 7 ods. 1 a 2 písm. b), § 8a ods. 3 zákona o štátnom občianstve konštatoval, že je zrejmé, že na udelenie štátneho občianstva SR nemá žiadateľ právny nárok, a to ani v prípade splnenia zákonom ustanovených podmienok dodajúc, že nakoľko štátne občianstvo nemožno odoberať, pričom ide o trvalý zväzok medzi občanom a štátom, je potrebné aj pri jeho udeľovaní postupovať zvlášť dôkladne. Stotožniac sa s názorom žalovaného, že pri posudzovaní žiadosti o udelenie štátneho občianstva je dôležitou skutočnosťou aj zabezpečenie ochrany záujmov SR, práv a slobôd občanov a z toho vyplývajúce stanovisko bezpečnostných orgánov SR poukázal na to, že je na správnej úvahe žalovaného, či po posúdení všetkých podmienok a okolností štátne občianstvo udelí alebo nie. Ďalej poukázal na to, že v danom prípade žalovaný vychádzal aj z nesúhlasného stanoviska SIS, podľa ktorého by udelenie štátneho občianstva žalobcovi nebolo v súlade so záujmami štátu a jeho občanov. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že by žalovaný len mechanicky potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie a poukázal na to, že správny orgán bol povinný vziať do úvahy všetky stanoviská a teda aj nesúhlasné stanovisko SIS, ktoré však nie je súčasťou spisu žalobcu, nakoľko sa jedná o utajovanú skutočnosť podľa zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností dodajúc zároveň, že dôvody nesúhlasu nie sú známe ani žalovanému a napriek tomu bol povinný z tohto nesúhlasného stanoviska SIS vychádzať. Majúc za to, že žalovaný sa riadne zaoberal podaným rozkladom, keď navyše ešte raz požiadal SIS o posúdenie žiadosti žalobcu (pričom jej stanovisko bolo opäť záporné) skonštatoval, že aj samotné napadnuté rozhodnutie

je presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnené tak, že žalobcovi musí byť zrejmy dôvod nevyhovenia jeho žiadosti o udelenie štátneho občianstva, na udelenie ktorého nemá právny nárok. Zdôraznil, že správne orgány ani súd nespochybujú vedenie usporiadaného a bezúhonného života žalobcom, čoho dôkazom má byť neexistencia záznamov v registri trestov v Holandsku, kde žalobca pracuje, aj na území Slovenskej republiky, avšak ani táto skutočnosť a ani osvedčenie o bezúhonnosti žalobcu vydané Ministerstvom spravodlivosti Holandska nemôže nahradiť nesúhlasné stanovisko SIS, na základe ktorého by udelenie štátneho občianstva žalobcovi nebolo v súlade so záujmami štátu a jeho občanov. Záverom považoval za potrebné uviesť, že dôležitou skutočnosťou pri posudzovaní žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky je najmä zabezpečenie ochrany záujmov tejto republiky, práv a slobôd jej občanov a keď sa počas konania o takejto žiadosti zistí akékoľvek bezpečnostné riziko, nie je možné takejto „rizikovej“ osobe štátne občianstvo udeliť. Vzhľadom na uvedené, po preskúmaní veci, dospel k záveru, že správne orgány vo veci dostatočne zistili skutkový stav, tento i po právnej stránke správne posúdili a svoje rozhodnutia aj náležite odôvodnili, majú za to, že námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie domáhajúc sa zmeny napadnutého rozsudku v podobe vyhovenia jeho návrhu (správne sa mal domáhať zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného), pričom dôvody odvolania vzhliadol v § 205 ods. 2 písm. d) a f) OSP. Odvolávajúci sa na zásadu materiálnej pravdy uviedol, že táto má dve stránky, a to úplnosť a presnosť zistení, pričom úplnosť znamená povinnosť správneho orgánu zistiť všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či budú v prospech alebo v neprospech účastníka a presnosť znamená, že zistený stav musí zodpovedať skutočnosti a dodal, že rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie, vzhľadom na rôznorodosť možných situácií, správny poriadok určuje demonštratívny spôsobom (§ 32 ods. 1 správneho poriadku). Žalobca tvrdiac, že nie je v žiadnom prípade osobou, ktorá ak by získala štátne občianstvo SR by ohrozila zabezpečenie ochrany záujmov SR, práv a slobôd občanov uviedol, že musí mať príležitosť, aby sa obhájil a preukázal, že nie je osobou, ku ktorej by SIS mohla mať negatívne informácie dodajúc, že ak by sa tak nestalo, jeho práva, ktoré by mali byť chránené zákonom, zostanú nepovšimnuté, dokonca aj pošliapané. Uviedol ďalej, že si je vedomý, že na udelenie štátneho občianstva nemá právny nárok a pokiaľ by dostal rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelení občianstva bez uvedenia tak závažného dôvodu alebo bez dôvodu, tak by bol povedal, že takéto rozhodnutie je správne, lebo na občianstvo

nemá právny nárok, avšak táto situácia je veľmi odlišná, nakoľko je tu zdvihnutý prst, ktorý naň ukazuje ako na osobu rizikovú, ako sa uvádza v samotnom rozhodnutí súdu. Žalobca mal za to, že pri tvorbe rozhodnutia správneho orgánu a napadnutého rozhodnutia ako keby sa zabudlo, že predmetom tohto konania je nielen udelenie štátneho občianstva, ale je tu človek ako ľudská bytosť, ktorá má svoju česť a svoju dôstojnosť a takýmito rozhodnutiami je zasiahnuté do jej hĺbky, bez možnosti nijakej obrany. Dodal, že ako uviedol vo svojej žiadosti o udelenie štátneho občianstva, je ženatý s občianskou Slovenskej republiky a má s ňou deti, teda na Slovensku si vytvoril životné puto, rodina jeho manželky sa stala jeho rodinou a jej priatelia sa stali jeho priateľmi a navyše sám vytvoril a pestoval ďalšie priateľstvá, pričom celý okruh týchto osôb vie o tom, že podal žiadosť o udelenie občianstva Slovenskej republiky a teraz sú všetci zhrození napadnutými rozhodnutiami, lebo vedia o tom, že nie je rizikovou osobou.

Z vyššie uvedených dôvodov sa žalobca domnieval, že musí mať príležitosť obhájiť a očistiť svoju osobu tak, aby jeho česť a dôstojnosť boli zachované a neporušené, pričom túto príležitosť mu môžu poskytnúť iba nezávislé súdy Slovenskej republiky svojím správnym rozhodnutím, aby vraj tajná informácia bola odtajnená a aby pravda vyšla na povrch a dodal, že až potom môžeme hovoriť o tom, že rozhodnutia správneho orgánu boli správne a v súlade so zákonom a až vtedy sa bude dať konštatovať, že zistený stav zodpovedá skutočnosti.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj

rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 3 OSP).

Predmetom súdneho prieskumu v danom konaní je rozhodnutie číslo: SLV-OLVS-36/2010 z 22. októbra 2010, ktorým žalovaný na základe návrhu osobitnej komisie zamietol rozklad, ktorý podal W. E.. S., nar. X., štátny občan Egyptskej arabskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky na adrese: S., vystupujúci v tomto konaní ako žalobca a zároveň potvrdil rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky č. SVS-233002-2009/00058 zo 14. júna 2010, ktorým bola zamietnutá jeho žiadosť o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že dôvodom zamietnutia rozkladu žalobcu a potvrdenia prvostupňového správneho rozhodnutia bolo negatívne stanovisko Slovenskej informačnej služby, ktoré však z dôvodu, že sa jedná o utajovanú skutočnosť so stupňom utajenia „vyhradené“ v zmysle zákona č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „zákon č. 215/2004 Z. z.“) nie je súčasťou administratívneho spisu.

Z pripojeného administratívneho spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že dňa 13. marca 2010 podal žalobca prostredníctvom Obvodného úradu v Bratislave žiadosť o udelenie štátneho občianstva SR, a to na základe výnimky ustanovenej v § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 40/1993 Z. z. za účelom zlúčenia rodiny, keďže nespĺňal zákonnú podmienku dĺžky pobytu na území SR pred podaním žiadosti podľa § 7 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

V predmetnej veci žalobca tak v opravných prostriedkoch, ktorými sa bránil proti rozhodnutiam správnych orgánov (rozklad, žaloba), ako aj v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa namieta skutočnosť, že správne rozhodnutia sú nepreskúmateľné, nakoľko neobsahujú konkrétne fakty, ktoré odôvodňujú ohrozenie bezpečnosti Slovenskej republiky jeho osobou tvrdiac, že *„nikdy nekonal proti záujmom Slovenskej republiky, neohrozil jej bezpečnosť, nemá žiadne problémy so zákonom a nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania“*.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o štátnom občianstve štátne občianstvo Slovenskej republiky možno udeliť žiadateľovi, ktorý nie je štátnym občanom Slovenskej republiky a

- a) má nepretržitý trvalý pobyt 4) na území Slovenskej republiky aspoň osem rokov bezprostredne predchádzajúcich podaniu žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky,
- b) je bezúhonný; za bezúhonného sa na účely tohto zákona nepovažuje ten,
 - 1. kto bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a od zahľadania odsúdenia neuplynulo päť rokov,
 - 2. koho trestné stíhanie za úmyselný trestný čin bolo právoplatne podmiennečne zastavené a od uplynutia skúšobnej doby neuplynulo päť rokov,
 - 3. koho trestné stíhanie za úmyselný trestný čin bolo zastavené rozhodnutím súdu o schválení zmieru alebo rozhodnutím prokurátora o schválení zmieru a od právoplatnosti tohto rozhodnutia neuplynulo päť rokov.
- c) ktorému nebol súdom uložený trest vyhostenia, 5)
- d) proti ktorému nie je vedené trestné stíhanie, 6)
- e) proti ktorému nie je vedené vydávacie konanie 7) ani konanie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, 8)
- f) proti ktorému nie je vedené konanie o administratívnom vyhostení, 9)
- g) proti ktorému nie je vedené konanie o odňatie azylu 10) a
- h) preukázal ovládanie slovenského jazyka slovom aj písmom a všeobecných znalostí o Slovenskej republike (ďalej len "ovládanie slovenského jazyka") podľa § 8 ods. 5 až 8; to neplatí pre žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. b) a i), odsekov 4 až 6 a pre žiadateľa, ktorý v čase podania žiadosti nedovŕšil 14 rokov,
- i) plní si povinnosti vyplývajúce z ustanovení právnych predpisov upravujúcich pobyt cudzincov na území Slovenskej republiky, verejné zdravotné poistenie, sociálne poistenie, starobné dôchodkové sporenie, dane, odvody, poplatky, zamestnávanie cudzincov a ďalšie povinnosti vyplývajúce pre cudzincov z právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 7 ods. 2 písm. b) zákona o štátnom občianstve žiadateľovi, ktorý má na území Slovenskej republiky povolený pobyt, možno udeliť štátne občianstvo Slovenskej republiky bez splnenia podmienky uvedenej v odseku 1 písm. a), ak tento zákon neustanovuje inak, ak ide o osobu, ktorá sa významne zaslúžila o prínos pre Slovenskú republiku v oblasti ekonomickej, vedeckej, technickej, kultúrnej, sociálnej alebo športovej alebo je to z iného dôvodu v záujme Slovenskej republiky.

Podľa § 8a ods. 3 zákona o štátnom občianstve ministerstvo v konaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky požiada o stanovisko osobitný útvar Policajného zboru, a ak je to potrebné, aj Slovenskú informačnú službu a iné dotknuté štátne orgány. Ministerstvo v konaní o žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky prihliada na verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, ako aj na stanoviská Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby a iných dotknutých štátnych orgánov. Ak ide o žiadateľa podľa § 7 ods. 2 písm. b), ministerstvo si vyžiada vyjadrenie dotknutého štátneho orgánu. Dotknutý štátny orgán vo vyjadrení uvedie dôvody, ktoré opodstatňujú udelenie výnimky zo splnenia podmienok podľa § 7 ods. 1 písm. a) a h).

Podľa čl. 5 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nadobúdanie a stratu štátneho občianstva Slovenskej republiky ustanoví zákon.

Podľa čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikomu nemožno odňať štátne občianstvo Slovenskej republiky proti jeho vôli.

Udelenie štátneho občianstva je nezvratnou a trvalou skutočnosťou zabezpečujúcou osobe, ktorej bolo udelené, postavenie občana Slovenskej republiky so všetkými právami a povinnosťami z tohto statusu vyplývajúcich. Vzhľadom na to, že štátne občianstvo v zmysle čl. 5 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemožno nikomu odňať proti jeho vôli, zákon o štátnom občianstve ustanovuje jednak podmienky, ktoré musí žiadateľ o udelenie štátneho občianstva spĺňať, pričom výnimka zo splnenia podmienky nepretržitého trvalého pobytu na území Slovenskej republiky [§ 7 ods. 1 písm. a)] je prípustná iba u osôb, ktoré sa významne zaslúžili o prínos pre Slovenskú republiku v oblasti ekonomickej, vedeckej, technickej, kultúrnej, sociálnej alebo športovej alebo u osôb, ktorým udelenie štátneho občianstva bude z iného dôvodu v záujme Slovenskej republiky a ďalej podmieňuje udelenie štátneho občianstva verejným záujmom, pričom osobitne sa berie ohľad na bezpečnostné hľadisko Slovenskej republiky.

V danom prípade si žalovaný v súlade s ustanovením § 8a ods. 3 zákona o štátnom občianstve za účelom posúdenia bezpečnostného hľadiska vyžiadal stanoviská dotknutých štátnych orgánov vrátane stanoviska Slovenskej informačnej služby. Slovenská informačná služba zaslala opakovane žalovanému negatívne stanovisko, ktoré vzhľadom na to, že sa v zmysle zákona č. 215/2004 Z. z. jedná o utajovanú skutočnosť so stupňom utajenia

„vyhradené“, nie je súčasťou administratívneho spisu a nie je ani predmetom súdneho prieskumu, čo znamená, že nie je možné žalobcovi uviesť konkrétne skutočnosti, na základe ktorých Slovenská informačná služba dospela k svojmu negatívnemu záveru.

Zákon o štátnom občianstve v ustanovení § 7 ods. 1 ponechal na uvážení správneho orgánu, či pri splnení zákonom predpísaných podmienok [pod písm. a), b)] žiadosti o udelenie štátneho občianstva vyhovie alebo nie.

Možno súhlasiť s názorom žalovaného ako aj krajského súdu, že v zmysle platnej právnej úpravy, na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nie je právny nárok a je teda na úvahe správneho orgánu, ako rozhodne. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že žalovaný pri použití voľnej úvahy musí rozhodovať tak, aby bola zachovaná právna istota a predvídateľnosť postupu správneho orgánu v súlade so zákonom ustanovenými podmienkami.

V súvislosti s posudzovaným prípadom považuje najvyšší súd za potrebné upozorniť aj na rozsudok NS SR sp. zn. 4Sž/128/98, v odôvodnení ktorého najvyšší súd v súvislosti s využívaním inštitútu správneho uváženia pri rozhodovaní o udelení, resp. neudelení štátneho občianstva Slovenskej republiky uvádza, že: *„Rozhodnutiu o udelení štátneho občianstva Slovenskej republiky musí predchádzať skúmanie podmienok v takom rozsahu, aby bolo možné príslušným orgánom určiť, či sú alebo nie sú splnené podmienky na udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky.“*

V danom prípade, preskúmavajúc zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a jeho postup v správnom konaní, nedá najvyššiemu súdu iné, ako stotožniť sa s právnym názorom súdu prvého stupňa obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku. Aj podľa názoru najvyššieho súdu napadnuté rozhodnutie žalovaného je náležité a presvedčivo odôvodnené a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, navyiac z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia musí byť žalobcovi zrejмый dôvod nevyhovenia žiadosti o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky, na ktoré, ako správne aj v odvolaní proti rozsudku krajského súdu uviedol, nemá právny nárok. Žalovaný je zákonom povolaným orgánom posúdiť žiadosť o udelenie štátneho občianstva s prihliadnutím na všetky aspekty vyplývajúce zo zákona o štátnom občianstve a je povinný pri svojom rozhodovaní zobrať do úvahy negatívne stanoviská dotknutých štátnych orgánov, ktoré boli vydané ku konkrétnej žiadosti.

V danej veci dokonca žalovaný opätovne požiadal Slovenskú informačnú službu o vydania stanoviska k žiadosti žalobcu, avšak aj toto stanovisko bolo negatívne. Z uvedeného dôvodu preto žalovaný, zákonným spôsobom využijúc svoju diskrečnú právomoc, rozhodol v súlade so zákonom o štátnom občianstve, keď žiadosti žalobcu o udelenie štátneho občianstva Slovenskej republiky nevyhoviel, pričom svoje rozhodnutie aj náležite zdôvodnil. Najvyšší súd navyše dodáva, že rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti žalobcu predchádzalo zo strany správnych orgánov podrobné skúmanie splnenia zákonných podmienok a preto neobstojí námietka žalobcu, že v správnom konaní nebol skutkový stav dostatočne zistený.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd nepochybil, keď žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, nezhliadol dôvodnosť odvolacích námietok žalobcu a preto postupom podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP v spojení s § 219 ods. 1 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 2S 5/2011-32 zo dňa 8. júna 2011 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal pre jeho neúspech v odvolacom konaní a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. novembra 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth

